

HET
Hollands
Klein
GOUD-VINKJE

Met Fraaije Kopere
Plaatjes.

D E

BEROOIDE ZWIER-BOL.

STEM : *Allemande.*

B^{I.}edroefde Tyd!

Ik ben, ô! Spyt,

Door 't Zwieren al myn Geldje
kwyd geraakt,

Bedroefde Tyd!

Ik ben, ô! Spyt,

Geheel berooid en naakt.

Ik krouw myn Hoofd

En weet niet hoe dat ik het stellen
zal,

Ter-

Terwyl ik staâ als mal
In dit verward Geval:

Ik krouw myn Hoofd,
Verwensch myn dwaas Bestaan
En vloek 't uit Zwieren gaan,

2.

'k Ging met een Vrind,
Die 't Spel bemind,
Na buiten om een Flesje Rooije Baai,

'k Ging met een Vrind,
Die 't Spel bemind,
En raakten aan den Draai.

Eerst Kolfden wy,
Maar 'k kreeg terstond, in die ver-
bruste Baan,

Verscheide Streepjes aan;
Dies zyn wy heen gaan:

Eerst Kolfden wy;
Maar ik vond geen Geluk
In Baan, Bal, Kolf, nog Stuk.

3.

Myn Kop wierd Kroes;

Ik

Ik kreeg een Roes :
 Wy gingen daar het Veeltje helder
 klonk ?

Myn Kop wierd Kroes ;
 Ik kreeg een Roes ;
 Terwyl ik lustig dronk.

Wy namen daar
 Elk voort een van de Nimfjes by
 de Hand ;

En Dansten, vigelant,
 Veel Plugjes na de Trant :

Wy namen daar,
 (Was 't niet een goed begin ?)
 Vermaak in Wyn en Min.

4.

't Was Nagt en wy,
 Van Zorgen vry,
 Betaalden het Gelag en gingen heen.

't Was Nagt en wy,
 Van Zorgen vry,
 Zyn, reed'lyk zwak ter Been,
 In meenig Huis

Geweest

Geweest eer dat ik zag den Dage-
raad ;

En ik verloor myn Maat ,
Eer ik het wist , op Straat ;

In meenig Huis
Ging ik hem zoeken , maar
Wierd nergens hem gewaar.

'k Zwurf toen alleen ,
Niet wel te vreên ,
Om dat myn Vriend was van my
weg gaan :

'k Zwurf toen alleen ,
Niet wel te vreên ,
Tot ik niet meer kon staan.

'k Was moe en mat ;
Dies zette ik my ter needer op een
Bank

En 't duurde niet heel lank ,
Of 'k sliep vast door den Draak ;
'k Was moe en mat ,

F

En,

En, toen ik wakker wierd,
Vond ik myn Geld Verzwierd.

Een Minnaar, die getrouw
en zuiver zal beminnen,
Moet aan de blanke Deugd
ook wyden zyne Zinnen.

STEM : *Bedroefde Ziel laat af van
klaagen:*

Ach ! ^{I.} *Julia*, myn tweede Leeven,
Voogdesze van myn rein Gemoed,
Doe 't Hart niet meêr door weig'-
ring beeven,
Dat niet dan zuiv're Liefde voed.
Mistrouw geen Vrind,

Die